

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/76/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010776
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:3824010776.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 7. júla 2025 na hlavnom pojednávaní v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom trestnej veci proti obžalovanému A. B.

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., okres D., trvale bytom E. F. F., G. D., prechodne bytom D., C. C. XXX/X/XX,

je vinný že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí E. B., nar. XX.XX.XXXX a H. B., nar. XX.XX.XXXX, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 46/2022 - 149 zo dňa 15.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.06.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 27Cop 34/2023 - 173 zo dňa 30.05.2023 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 9P 47/2022 - 118 zo dňa 15.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 15Cop 71/2023 zo dňa 16.11.2023, bol zaviazaný platiť počnúc právoplatnosťou rozsudkov matke detí I. B. výživné 400,- eur mesačne najneskôr do posledného dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v D. úmyselne vyhýbal od 20.06.2023 do 07.07.2025 tým, že nebol nikde reálne a oficiálne zamestnaný, bol aj spoločník a konateľ vo viacerých spoločnostiach, podľa jeho vyjadrenia na Okresnom súde Prievidza vo veci sp. zn. 18P 46/2022 mal príjem od 1.300,- do 1.500,- eur mesačne zo živnosti a z firiem, v ktorých bol konateľ a spoločník, pracoval len brigádnicky, pričom nebol a nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, s jednou firmou má uzatvorenú mandátnu zmluvu, od 06.12.2022 zaniklo jeho živnostenské oprávnenie a to jeho oznámením, od 17.06.2023 do 15.12.2023 bol síce práceneschopný, avšak odbornými vyšetreniami mu nebolo objektívne zistené žiadne ochorenie a magnetickú rezonanciu, na ktorú bol poslaný absolvoval až 14.02.2024, avšak jej výsledok nepriniesol ani po opakovanej výzve do neurologickej ambulancie, hoci mu boli dňa 27.06.2023 a 14.07.2023 predpísané lieky, tieto v lekární nevybral, teda sa nepodroboval farmakologickej liečbe a vybral až lieky predpísané lekárkou po 09.10.2023, od decembra 2023 do 07.07.2025 zaplatil poškodenej I. B. spolu 720 eur a na výživnom jej zostal dlhovať 9280 eur, teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, tým spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a za to sa

odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkov I. B., C. D. B., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil rozsudky číslo listu 8 - 31, 215 - 221, listinné dôkazy číslo listu 32 - 48, 67, 71 - 74, 79 - 82, 85, 89, 93 - 95, 105 - 106, 109, 112 - 117, 119, 123 - 202, 204, 209, 212, 213, 226, register trestov číslo listu 231, výpis z evidencie priestupkov číslo listu 232, trestný rozkaz číslo listu 244, odpor číslo listu 249 - 250, listinné dôkazy číslo listu 251 - 260, rozsudok číslo listu 265 - 269, správa ÚPSVaR číslo listu 295, 309, pripojené spisy Okresného súdu Prievidza č. 15P 10/2025 a č. 15P 62/2024.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 12.03.2025 uviedol, že zo skutku sa cíti byť nevinný. Okrem toho uviedol, že od 20.06.2023 zaplatil výživné prevodom na účet vo výške 80 eur mesačne za mesiace november 2023, december 2023, január 2024, február 2024. Zaplatil ako je uvedené v obžalobe 320 eur. Odvtedy nezaplatil nič. Dôvod bol ten, že matka detí pred rozvodom a po rozvode poberala rodičovský príspevok, rodinné prídavky a o deti sa nestarala. Deti boli v jeho starostlivosti, o deti sa staral sám. Deti mu síce neboli zverené súdom, matka, ale opustila vlastné deti, odišla do zahraničia. Dávky, ktoré dával štát na deti, poberala sama. Bolo to v roku 2022. Na otázku prokurátorky, aby uviedol z akého dôvodu neplatil výživné obdobím od 20.06.2023 uviedol, že to bolo, pretože matka detí dlhovala jemu peniaze na výživnom. Išlo o obdobie, kedy sa nestarala o deti. Toto riešil výzvou, poslal jej výzvu na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré mu dlhuje. Rozhodnutie súdu v tomto smere zatiaľ nemá. Podal v tomto smere návrh. Ide o návrh na vydanie platobného rozkazu, podal ho 05.03.2025 na Okresný súd Banská Bystrica. Na otázku, prečo podal návrh až v roku 2025 uviedol, že sa snažil s ňou dohodnúť, matka detí - poškodená nereagovala. Podľa jeho názoru mu takto dlhuje poškodená 4.000 eur. Na otázku prokurátorky, či má vedomosť o tom, že započítanie takýchto pohľadávok nie je možné, uviedol, že áno. V období od 20.06.2023 zamestnaný nebol, mal zmluvu s realitnou kanceláriou ako je uvedené v obžalobe. Mal mať províziu z predaja kúrie Beckov. Túto nehnuteľnosť sa nepodarilo predat'. Nehnuteľnosť nakoniec bola predaná dražbe, oni ako realitná kancelária ju nemohli predat'. V tom čase bol spoločníkom realitnej kancelárie C. D. B.. Jeho vzťah s ním bol čisto pracovný. Na otázku, aké iné príjmy od 20.06.2023 mal, či bol zamestnaný uviedol, že nebol zamestnaný, mal len občasné brigády. Na otázku, aké má vzdelanie uviedol, že je vyučený murár. Po 20.06.2023 nebol evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce, snažil sa, ale pretože bol v českej firme konateľom, aktuálne ešte stále ním je, nemohol byť evidovaný na úrade práce. Písomne to nemá potvrdené. Na otázku, prečo neukončil konateľstvo uviedol, že to nie je také jednoduché. Je konateľom v dvoch spoločnostiach, v prípade jednej je majiteľ na Seychelských ostrovoch, tu bol vymenovaný bez toho, že by to vedel. Na otázku prokurátorky uviedol, že vo svojom odbore murár aj vykonal nejakú prácu, nebolo mu však zaplatené. Súd odmietol vo veci konať, keďže nemá žiadnu zmluvu o dielo, návrh nepodal, bolo mu povedané na súde, že to bude odmietnuté. J. D. K. s. r. o. sa zaoberá realitami. Najprv s ním spolupracovala na základe mandátnej zmluvy, firmu odkúpil C. B., nepodarilo sa im však nájsť investora. Konateľom vo firme bola jeho matka, táto už momentálne konateľom nie je. Na túto spoločnosť bol vyhlásený konkurz. Firma sa zaoberala predajom nehnuteľností. Nepodarilo sa im predat' žiadnu nehnuteľnosť. Ako vyučený murár chcel skúsiť takúto formu podnikania. Nepodarilo sa mu predat' žiadnu nehnuteľnosť, v minulosti v roku 2015, 2016 nehnuteľnosť predal. V období po 20.06.2023 sa živil príležitostnými brigádami, získal tak určitú menšiu sumu. Mal príjem tak 700 - 800 eur. Na otázku prokurátorky, čo urobil pre to, aby mohol vyživovaciu povinnosť na svoje deti plniť uviedol, že bol na viacerých pohovoroch, nebol úspešný. Neprijali ho do výroby ako operátor výroby. V žalovanom období robil väčšinou na stavbách, zákazky mu neboli vyplatené. Upresňuje, niektoré brigády boli vyplatené, niektoré nie. Na otázku prokurátorky uviedol, že firma D. K. sa venovala aj výmene okien, bola dohodnutá zákazka s firmou I. D., zákazka nebola vyplatená celá. Na otázku prokurátorky, či vzhľadom na skutočnosti, ktoré uviedol podal návrh na zníženie výživného, uviedol, že áno, návrh bol zamietnutý, podal nový návrh. Na otázku, čo sa zmenilo odvtedy, čo bol návrh zamietnutý, že podal nový návrh, uviedol že sa nezmenilo nič, jeho príjem nie je dostatočný na to, aby platil výživné 400 eur. Nový návrh podal teraz v pondelok pred pojednávaním v tejto veci. V období od 20.06.2023 nevlastnil žiadne vozidlo. Nevlastnil ani nehnuteľnosť. Všetky tri firmy ktoré spomínal sú české firmy. J. D. K. bola slovenská firma. V tejto firme vystupoval na základe generálnej plnej moci, ktorú mu dala matka keď bola konateľom firmy. Bol v podstate spoločníkom a konateľom firmy. Živnostenský list mal vydaný od roku 2013 do 06.12.2022. Živnosť ukončil z toho dôvodu že dal osobný bankrot. Nedarilo sa mu v podnikaní, neplatili mu za vykonanú prácu. Nemal finančné prostriedky na

platenie odvodov. V období neplatenia vyživovacej povinnosti bol práceneschopný. Mal bolesti chrbtice, nemal finančné prostriedky na vybratie liekov, keďže nebol zamestnaný, nemal nárok na vystavenie PN. Výsledok magnetickej rezonancie priniesol. Na otázku, že zo správy neurologickej ambulancie na čísle listu 124 vyplýva, že výsledok vyšetrenia magnetickou rezonanciou nepriniesol; uviedol že čakal na výsledok, už si to nepamätá, bolo to v roku 2023. Na otázku prokurátorky, že na pojednávaní vo veci Okresného súdu Prievidza č. 18P 46/2022 uvádzal, že jeho príjem mesačne je 1.300 – 1.400 eur, je to pojednávanie z 15.02.2023; uviedol, že to tak napísali, on, ale tvrdil že je to jeho predpokladaný príjem. Uvádzal to aj v odvolaní na krajský súd, odvolanie bolo zamietnuté. Na otázku obhajcu, či má aktuálne možnosť zamestnať sa, uviedol, že áno zajtra má ísť na pohovor pre spoločnosť B., pozícia rozvoz tovaru. Na ďalšiu otázku uviedol, že nemá možnosť získať úver, z dôvodu záznamu v úverovom registri. Nemá známych, ktorí by mu poskytli finančné prostriedky na zaplatenie dlžného výživného. Na otázku prokurátorky uviedol, že záznam v úverovom registri má z toho dôvodu, že je vedená exekúcia exekútorom na zameškané výživné. Na hlavnom pojednávaní dňa 07.07.2025, okrem iného uviedol, že od 01.05.2025 je zamestnaný na skúšobnú dobu v českej firme, volá sa K. a má sídlo v Prievidzi. Boli mu vyplatené zálohové faktúry, vo výške 800 eur, má potvrdenie, že zaplatil výživné za 2 mesiace. Zaplatil po 200 eur. Zaplatil 25.05.2025 a 13.06.2025. Doklad o tom predložiť nemôže, zabudol ho doma. Návrh na zníženie výživného, ktorý spomínal na minulom pojednávaní, bol zamietnutý. Doklady k tomu nemá pri sebe. Návrh bol zamietnutý koncom apríla, začiatkom mája. Kým začal pracovať v českej firme finančne mu vypomáhala priateľka. Na otázku prokurátorky, prečo sa nezamestnal vo svojom odbore ako murár uviedol, že sa chcel zamestnať ale viaceré firmy ho neprijali. Na otázku prokurátorky, aby uviedol, čo reálne urobil za žalované obdobie aby mohol plniť výživné ako mu je súdom určené uviedol, že pracoval brigádnicke, vo viacerých firmách mu ale za vykonanú prácu nezaplatili. Nemal uzavreté pracovné zmluvy. Na otázku obhajcu uviedol, že priemerný zárobok za posledné dva mesiace je 800 eur. Na ďalšiu otázku uviedol, že za žalované obdobie štyrom subjektom vykonal prácu, za ktorú mu nebolo zaplatené. Na výživu detí iným spôsobom ako výživným prispel, syn potreboval okuliare, na tieto mu prispel. Na otázku samosudcu, ako si vysvetľuje skutočnosť, že posledný návrh na zníženie výživného bol zamietnutý súdom, keď uvádza ako zle finančne na tom je; uviedol, že sudkyňa uviedla, že nie je priestor na zvýšenie výživného, prípadne zníženie výživného. Že sa nezmenila situácia od posledného rozhodovania o výživnom.

Svedkyňa I. B. na hlavnom pojednávaní dňa 12.03.2025, okrem iného, uviedla, že obžalovaný od 20.06.2023 zaplatil výživné len trikrát. Potom, čo bola prečítaná výpoveď z prípravného konania, kde okrem iného uviedla, že obžalovaný zaplatil celkom štyri krát platby výživného po 80 eur, bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedkyňa uviedla, že áno, zaplatil štyri krát. Zaplatil 320 eur. V kontakte s obžalovaným je len vtedy, keď si príde pre deti. Od podania obžaloby auguste 2024 obžalovaný nezaplatil žiadne výživné. Na otázku prokurátorky, že obžalovaný tvrdil, že mu dlhuje nejaké finančné prostriedky za obdobie keď jej deti neboli zverené do výchovy, mala deti opustiť; uviedla, že obžalovaný si zobral deti, ju nechal na ulici, bolo to v roku 2022. V tom období si obžalovaný bral finančné prostriedky z účtu syna. O deti sa staral 1,5 mesiaca keď bola preč. V civilných konaniach obžalovaný spomínal, že mu má ona dlhovať finančné prostriedky. Obžalovaný jej dal podpísať výzvu, že mu dlhuje finančné prostriedky. Neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, že dlhuje obžalovanému finančné prostriedky. Na otázku obhajcu uviedla, že v súčasnej dobe býva v spoločnej domácnosti s otcom. Nie je zamestnaná. Nie je evidovaná ako nezamestnaná. Náhradné výživné poberá. Žiadosť si podala v roku 2023. V čase, keď sa staral obžalovaný o deti mal k dispozícii bankomatové karty s prístupom na účet. Nič bližšie o podnikateľských aktivitách obžalovaného nevie. Spoločne nepodnikali. V minulosti založil firmu, ktorú napísal na ňu. Svedkyňa I. B. na hlavnom pojednávaní dňa 7. júla 2025, okrem iného uviedla, že od posledného pojednávania zaplatil obžalovaný výživné dva krát po 200 eur. Okrem toho mu dal urobiť okuliare. Nebolo to po dohode s ňou. Nevie uviesť sumu na tie okuliare. Na otázku obhajcu uviedla, že si nie je vedomá, že by niečo dlhovala obžalovanému.

Svedok C. D. B., okrem iného uviedol, že ich vzťah s obžalovaným v súčasnej dobe je taký, že sú známi, poznajú sa. Obžalovanému v minulosti predal jednu alebo dve spoločnosti. Tieto spoločnosti nebolo vhodné ďalej prevádzkovať. Obžalovaný sa pokúsil tieto spoločnosti prevziať, snažil sa z nich získať nejaké finančné prostriedky. On ako krízový manažér sa zaoberal týmito spoločnosťami. Toto bolo asi pred dvoma rokmi. V jednom prípade sa jednalo o predaj kaštieľa v Beckove, dohodil to on. Kaštieľ bol pamiatkovo chránený, bol s tým veľký problém. Spoločnosť, ktorá mala kaštieľ na predaj, predaj komplikovala. Majiteľ kaštieľa bol nakoniec vzatý do väzby za nejakú trestnú činnosť. Nebol predpoklad, že by sa obchod v dohľadnej dobe uskutočnil. Obžalovaný v určitej dobe prejavil záujem o tú spoločnosť, že on si dokončí ten obchod. Obžalovanému realitnú spoločnosť predal. Predal ju firme obžalovaného. Bola to nejaká česká firma, keďže obžalovaný mal osobný bankrot, obžalovaný si zvolil za konateľa

matku. Nevie, či spoločnosť následne vykonávala nejaké práce, má vedomosť, že obžalovaný nejaké stavebné práce prevádzal. Spoločnosť, ktorú predal obžalovanému mala v predmete podnikania realitnú činnosť, prípravné stavebné práce, veľkoobchod, maloobchod. K predaju kaštieľa sa obžalovaný dostal tak, že poznal majiteľa. Na otázku obhajcu uviedol, že s obžalovaným mali rozbehnutých viac obchodov, neboli však veľmi úspešní. Vyhýbal sa však drobným obchodom.

Na čísle listu 21 - 31 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 18P 46/2022 zo dňa 15.02.2023, ktorým bola, okrem iného, určená obžalovanému vyživovacia povinnosť na maloletého E. B., narodený XX.XX.XXXX vo výške 200 eur mesačne a na maloletého H. B., narodený XX.XX.XXXX vo výške 200 eur mesačne, vždy do posledného dňa v mesiaci, mesačne vopred k rukám matky.

Na čísle listu 8 - 20 sa nachádza rozsudok Krajského súdu Trenčín č. 27Cop 34/2023 zo dňa 30.05.2023, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 18P 46/2022 zo dňa 15.02.2023. V odôvodnení rozsudku (číslo listu 6) odvolací súd konštatuje, že otec v konaní potvrdil príjem od 1.300 do 1.500 eur zo živnosti a českých firiem, v ktorých je konateľom, počas konania bolo tiež dokázané, že otec má príjem aj z brigád - oprava notebookov pre F. C..

Na čísle listu 215 - 220 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 9P 47/2022 zo dňa 15.02.2023, ktorým bola, okrem iného, určená obžalovanému vyživovacia povinnosť na maloletého E. B., narodený XX.XX.XXXX vo výške 200 eur mesačne a na maloletého H. B., narodený XX.XX.XXXX vo výške 200 eur mesačne, vždy do posledného dňa v mesiaci, mesačne vopred k rukám matky.

Na čísle listu 221 - 222 sa nachádza rozsudok Krajského súdu Žilina č. 15Cop71/2023 zo dňa 16.11.2023, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Prievidza číslo 9P 47/2022 za 15 zo dňa 15.02.2023.

Na čísle listu 36 - 38 sa nachádza upovedomenie súdneho exekútora JUDr. Pavla Crkoňa č. 331 EX 402/2023 zo dňa 29.09.2023 o začatí exekúcie vo veci oprávnených maloletý E. B., narodený XX.XX.XXXX a maloletý H. B., narodený XX.XX.XXXX, obaja zastúpení matkou I. B. proti povinnému A. B. pre vymoženie zameškaného výživného za obdobie od 20.06.2023 do 30.09.2023 vo výške 1.333,40 eur a za bežné výživné od 01.10.2023 do budúca vo výške 400 eur mesačne.

Na čísle listu 71, 72 sa nachádza potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti obžalovaného, ktorú vystavila lekárka L. M. A. obžalovanému dňa 27.06.2023 s predpokladanou dobou skončenia dňa 23.11.2023.

Na čísle listu 73 sa nachádza výpis z obchodného registra vedeného Mestským súdom v Prahe zo dňa 24.11.2021, z ktorého vyplýva, že konateľom spoločnosti L. N. O. je od 24.11.2021 obžalovaný. Výška vkladu bola 20.000,- Kč.

Na čísle listu 67, 79 - 82 sa nachádzajú potvrdenia bánk, z ktorých vyplýva, že od decembra 2023 do marca 2024 zaplatil obžalovaný v štyroch splátkach po 80 eur sumu spolu 320 eur.

Na čísle listu 85 sa nachádza potvrdenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 28.05.2024, z ktorého vyplýva, že obžalovaný od 01.06.2023 nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V uvedenom období boli v ponuke úradu voľné pracovné miesta, o ktoré sa mohol uchádzať, pri poslednej evidencii uviedol ako najvyššie dosiahnuté vzdelanie - stredné odborné vzdelanie - výučný list v študijnom odbore stavebná výroba - murárske práce.

Na čísle listu 93 - 95 sa nachádza potvrdenie Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 29.05.2024 podľa ktorej obžalovaný od 01.06.2023 nie je poberateľom nemocenských dávok, nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti, nie je a nebol poberateľom úrazových dávok, nie je a nebol poberateľom dôchodku.

Na čísle listu 109 sa nachádza správa lekárky L. M. A. zo dňa 16.07.2024. Podľa správy bol obžalovaný od 27.06.2023 do 03.12.2023 práceneschopný pre bolesti chrbtice, od 05.12.2023 do 10.12.2023 pre ochorenie dýchacích ciest a od 13.12.2023 od 24.12.2023 pre zvýšený tlak krvi. Dňa 14.02.2024 absolvoval MRI vyšetrenie mozgu s nálezom v norme, klinický neurologický nález bol bez známkov poškodenia nervových štruktúr, menovanému boli predpísané lieky od bolesti - analgetiká na uvoľnenie svalstva, či menovaný vybral predpísané lieky sa lekárka nevedela vyjadriť.

Na čísle listu 116 sa nachádza správa lekárky L. M. A. zo dňa 01.03.2024. Obžalovaný podľa správy absolvoval odborné neurologické vyšetrenie. Ochorenie pohybového aparátu nie je v takom štádiu aby mal obmedzenia vo výkone zamestnania, je schopný pracovať v plnom rozsahu. Naposledy bol práceneschopný od 13.12.2023 od 24.12.2023.

Na čísle listu 124 sa nachádza správa L., s. r. o. neurologická ambulancia Prievidza, P. B. XX zo dňa 22.03.2024, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol v ambulancii na vyšetrení dva krát - 10.01.2024 a 22.02.2024. Bolo doporučené vyšetrenie mozgu magnetickou rezonanciou. Pri kontrole 22.02.2024 ešte nemal výsledok magnetickej rezonancie mozgu. Po obdržaní výsledku magnetickej rezonancie mozgu mal prísť na kontrolu, ani po opakovanej výzve výsledok vyšetrenia nedoniesol. Na základe

neurologického vyšetrenia nie je obmedzená pracovná schopnosť menovaného z neurologického hľadiska.

Na čísle listu 212 sa nachádza výpis z obchodného registra Mestského súdu Bratislava III zo dňa 12.02.2024, z ktorého vyplýva, že konateľkou spoločnosti D. K. O. je od 09.06.2023, okrem svedka L. D. B. a ďalších konateľov, je aj Q. B., E. F. F. XXX.

Na čísle listu 295, 309 sa nachádza správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 19.03.2025, podľa ktorej obžalovaný v súčasnej dobe nie je evidovaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako uchádzač o zamestnanie. Posledná evidencia menovaného bola od 09.01.2013 do 22.05.2013, dôvodom vyradenia bol vznik živnosti. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nezaradí do evidencie uchádzačov o zamestnanie občana, ktorý vykonáva zárobkovú činnosť v členskom štáte Európskej únie alebo v cudzine.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Prievidza č. 15P 62/2024 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 28.10.2024, právoplatným dňa 30.11.2024 bol návrh obžalovaného zo dňa 10.06.2024 na zníženie výživného zamietnutý, taktiež bol zamietnutý návrh na zvýšenie výživného poškodenej I. B.. V odôvodnení rozhodnutia o zamietnutí návrhu obžalovaného zo dňa 10.06.2024 je, okrem iného uvedené, že obžalovaný uvádza, že sa nemôže zamestnať na riadny pracovný pomer, pretože by mu exekútor vykonával zrážky a jemu by zostala minimálna suma. Nemôže si ani založiť živnosť, pretože sa nechce zadlžovať. Situáciu vyriešil tak, že vykonáva skryte, neprehľadne a zavádzajúco práce stavebného charakteru, montovanie okien, ktoré vykonáva na základe generálnej plnej moci v mene spoločnosti D. K. O., za tieto práce aj sám vystavuje faktúry, ako doložil do spisu a tvrdí, že dosahuje príjem do 800 eur mesačne, pričom z predložených faktúr takýto príjem vôbec nevyplýva. Obžalovaný je pritom vyučený murár, je zdravý a nič mu nebráni riadne sa zamestnať.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. S prihliadnutím na ustanovenie § 122 ods. 13 Trestného zákona súd posúdil neplnenie vyživovacej povinnosti od 20.06.2023 do rozhodnutia súdu do dňa 07.07.2025; za uvedené obdobie ako bolo preukázané oboznámenými listinnými dôkazmi a aj výpoveďou poškodenej I. B. zaplatil obžalovaný výživné len vo výške 720 eur a poškodenej zostal za obdobie od 20.06.2023 do 07.07.2025 dlhovať výživné vo výške 9.280 eur. Aj keď obžalovaný spáchanie trestnej činnosti poprel, pričom na svoju obranu uviedol viaceré skutočnosti, považuje súd obranu obžalovaného za účelovú a skutočnosti, ktoré uviedol za právne irelevantné. Zo spáchania trestnej činnosti je obžalovaný jednoznačne usvedčovaný výpoveďami poškodenej I. B. na hlavnom pojednávaní dňa 12.03.2025 a dňa 07.07.2025 a aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní a ktoré boli konštatované vyššie. Je možné konštatovať, že uvedené dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré jednotlivo, ale aj vo svojom súhrne obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú. Obrana obžalovaného v podstate spočívala v tom, že obžalovaný stále zdôrazňoval, že nízky príjem mu neumožňuje platiť výživné vo výške ako bolo určené súdom 400 eur na oboch synov spolu. Tiež argumentoval tým, že podľa neho mu dlhuje poškodená suma 4.000 eur za obdobie pred 20.06.2023, kedy sa údajne nemala o deti starať a preto jej výživné od 20.06.2023 neplatil. Zároveň, ale uviedol, na otázku prokurátorky, že má vedomosť, že započítanie takýchto pohľadávok nie je možné. Poškodená k tomu uviedla, že obžalovaný sa mal o deti starať len za obdobie asi 1,5 mesiaca a neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, že by obžalovanému dlhovala nejaké finančné prostriedky. Obžalovaný sa taktiež, podľa názoru súdu, len vyhováral v súvislosti s tým, že nie je evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný; údajne z dôvodu, že v českej firme je konateľom. Pritom v prípade, ak by bol evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce, nemal by problém zamestnať sa v profesii v ktorej je vyučený - ako murár. Ako vyplýva z obsahu spisu Okresného súdu Prievidza č. 15P 62/2024 dôvodom toho, že obžalovaný nie je evidovaný ako nezamestnaný na úrade práce je zrejme skutočnosť, že má exekúcie, keby sa zamestnal na riadny pracovný pomer exekútor by vykonával zrážky a jemu by zostala minimálna suma. Toto potvrdil sám obžalovaný v civilnom konaní vo veci Okresného súdu Prievidza č. 15P 62/2024. V súvislosti s reálnym príjmom obžalovaného, ktorý tvrdí, že má príjem 800 eur mesačne, je potrebné poukázať, že vo veci Okresného súdu Prievidza č. 18P 46/2022 obžalovaný priznal mesačný príjem 1300 až 1500 eur zo živnosti a českých firiem a taktiež mal príjem aj z brigád. Z uvedeného je zjavné, že obžalovaný nemá záujem zamestnať sa na riadny pracovný pomer v oblasti v ktorej má ukončené vzdelanie, ako murár a vyhovuje mu práca v oblasti takzvanej "šedej" ekonomiky - vykonávať práce bez riadnej pracovnej zmluvy, za hotovosť. Súd pri rozhodovaní o uznaní viny za žalovanú trestnú činnosť obžalovaného v období od 20.06.2023 do 07.07.2025 prihliadol aj na skutočnosť, že

obžalovaný bol síce od 17.06.2023 do 15.12.2023 práceneschopný, uvádzal rôzne zdravotné problémy, avšak vykonanými vyšetreniami, ako to preukazujú listinné dôkazy, lekárske správy na číslach listu 109, 116, 124; nebolo zistené objektívne žiadne ochorenie, nebolo zistené, že by mal nejaké obmedzenia vo výkone zamestnania, bol schopný pracovať v plnom rozsahu. Navyše bolo tiež preukázané, že obžalovaný jednak nespolupracoval s lekárkou, nepriniesol výsledok magnetickej rezonancie a ktorú bolo poslaný 14.02.2024 a taktiež hoci mu boli dňa 27.06.2023 a 14.07.2023 predpísané lieky, tieto si v lekárni nevybral, lieky si vybral až po 09.10.2023. Je zrejmé, že obžalovaný zrejme nemal také vážne zdravotné problémy ako uvádzal a vystavená práceneschopnosť bola zrejme účelová, nie z dôvodov skutočných zdravotných problémov. Všetky uvedené skutočnosti viedli súd k tomu, že uznal obžalovaného za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že tento sa najmenej 2 mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Obžalovaný, ako vyplýva z registra trestov bol doteraz dva krát súdne trestaný, v jednom prípade má odsúdenie zahladené. Trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. OT 149/2023 zo dňa 05.10.2023, právoplatným dňa 17.10.2023 bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, bol mu uložený trest odňatia slobody 4 mesiace, podmienčne odložený na skúšobnú dobu 13 mesiacov, do 18.11.2024. Podľa výpisu z evidencie priestupkov v období od 07.08.2020 do 19.08.2024 bol odsúdený za priestupok zo dňa 07.08.2020 podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch. Bola mu uložená pokuta 500 eur a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 40 mesiacov.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa, ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, súd zistil, vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, že je možné a potrebné na prevýchovu páchatel'a vplývať uložením nepodmienečného trestu, keďže trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto rozsudku sa dopustil skúšobnej dobe podmienene odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza č. OT 149/2023. Súd zároveň nezistil u obžalovaného existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a ani existenciu žiadnej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona a s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody 10 mesiacov nepodmienečne, teda v prvej tretine trestnej sadzby. Pre výkon trestu ho zaradil, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže doteraz nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest považuje súd za primeraný, dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a za trest potrebný z hľadiska všeobecnej prevencie pred páchaním obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.